

LV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Forfatterret og Kunstnerret.

(Afgiven af det i Folketinget nedsatte Udvalg den 15de Marts 1897.)

Efter at Forflag til Lov om Forfatterret og Kunstnerret siden 1890 stadig have været forelagte Rigsdagen, mener Udvalget nu i det væsentlige at kunne nøjes med at henvise til, hvad der paa Sagens tidligere Trin er fremsat til Begrundelse af de i de nedsatte Udvalg raadende Opfattelser.

Udvalgets Flertal (Guldbrandsen, H. Holm, Klein, Meyer, Reij og Trier) skal i Sighed med Flertallet i tidligere Udvalg fremhæve, at Lovforflagets Gennemførelse vil tilvejebringe en samlet Oversigt over Lovbestemmelserne om Retsbeskyttelse for den aandelige Produktion og samtidig give disse Lovbestemmelser en Affattelse, der er mere ensartet og fuldstændig og bedre svarer til den i Nutiden almindelige Retsopfattelse end den, de have i den gældende Lovgivning.

Dette sidste forekommer Flertallet ogsaa særlig at gælde den Bestemmelse i Lovforflaget, til hvilken Mindretallet har stillet sit væsentligste Endringsforflag, Bestemmelsen om, at der i 10 Aar efter, at et Værk er udkommet, ikke maa offentliggøres nogen Oversættelse deraf uden Forfatterens Samtykke. Flertallet mener, som det hedder i den til Folke-

tinget under 10de Februar 1894 afgivne Udvalgsbetænkning, „at det i og for sig maa indrømmes at være en naturlig Ret for Forfatteren, at ingen uden hans Samtykke kan tilegne sig og efter Omstændighederne endog paa hans Bekostning gøre sig økonomisk Fordel ved Benyttelsen af hans Arbejde“, — der kunde tilføjes: og gøre hans litterære Navn Stude ved hensynsløs eller misforstaaende Bengivelse af hans Arbejde. For danske Forfattere vil denne Ret kun kunne sikres ved Overenskomst med fremmede Lande, for Tiden særlig ved, at Danmark tiltræder Bernerkonventionen af 1886. Flertallet kan derfor ikke andet end anbefale, at Lovforflaget ogsaa paa dette Punkt vedtages i en Skikkelse, der ikke udelukker Muligheden af en Tilslutning til den nævnte Konvention. Om det Omfang, i hvilket Oversættelse af danske Forfattere allerede i en Arrække har fundet Sted, henvises til de i Bilag A. IV. givne Oplysninger. Naar man tidligere har anført, at Danmark ingen Anledning havde til at tiltræde Konventionen, saa længe Norge ikke havde gjort det, saa have Forholdene jo, siden Sagen sidste Gang behandlede, forandret sig, idet Norge nu har foretaget dette Skridt uden længer at vente paa Danmark. Ifte